

Наредба № 2 от 25 март 2019 г. за ограничаване и ликвидиране на заразна плевропневмония по говедата, ентеровирусен енцефаломиелит по свинете (Тешенска болест), дурин и инфекциозна анемия по конете

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

НАРЕДБА № 2 от 25 март 2019 г.

за ограничаване и ликвидиране на заразна плевропневмония по говедата, ентеровирусен енцефаломиелит по свинете (Тешенска болест), дурин и инфекциозна анемия по конете

Чл. 1. С тази наредба се определят:

1. мерките за ограничаване и ликвидиране на:

- а) заразна плевропневмония по говедата;
- б) ентеровирусен енцефаломиелит по свинете (Тешенска болест);
- в) дурин;
- г) инфекциозна анемия по конете;

2. задълженията на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ), физическите и юридическите лица за прилагане на мерките за ограничаване и ликвидиране на болестите по т. 1;

3. условията и редът за прилагане на мерките за ограничаване и ликвидиране на болестите по т. 1.

Чл. 2. (1) След уведомяването от официален ветеринарен лекар (ОВЛ) или регистриран ветеринарен лекар или стопанин за съмнение за съществуване на някоя от болестите по чл. 1, т. 1 БАБХ извършва преглед и проучване, за да се потвърди или отхвърли съмнението за наличие на болест, включително и взимане на необходимия брой проби за лабораторно изследване. За целта официалният ветеринарен лекар незабавно издава разпореждане, с което поставя животновъдния обект под възбрана за движение на животни, продукти от тях, инвентар и други и официален надзор, като разпорежда:

1. инвентаризация на всички животни в обекта по категории, като се записва броят на животните, които са умрели, заразени или застрашени от заразяване;

2. актуализиране на данните в интегрираната информационна система на БАБХ – ВетИС;

3. всички животни от възприемчивите видове в животновъдния обект по възможност да се държат в помещенията отделно от другите видове животни;

4. забрана за движението на:

а) хора, животни от други видове, които не са възприемчиви към болестта, и транспортни средства във или извън животновъдния обект;

б) животински продукти, трупове на животни или храна за животни, съоръжения, отпадъци, боклук, тор или всичко друго, чрез което може да бъде пренесена болестта;

5. движението на хора, животни от невъзприемчивите видове и транспортни средства след изясняване на ситуацията и предприемане на мерки от страна на стопанина на обекта с цел предотвратяване на риск от разпространение на болестта; промяната се отразява в акта за възбрана на обекта;

6. поставяне на подходящи средства за дезинфекция на входовете и изходите на сградите или местата, където се помещават животни от застрашените видове, както и на входа и изхода на животновъдния обект; прилагане на подходящи методи за дезинсекция и дератизация;

7. други мерки за ограничаване и ликвидиране на болестта по преценка на изпълнителния директор на БАБХ или препоръка/решение на Европейската комисия.

(2) След уведомяването съгласно ал. 1 наред с другите мерки ОВЛ стартира извършване на епизоотично проучване съгласно чл. 6.

(3) Българската агенция по безопасност на храните може да приложи всяка от мерките по ал. 1 към други животновъдни обекти, в случай че местоположението им, тяхната конфигурация или контакти с животновъдния обект, в който има съмнение за болестта, дават основание за съмнение за възможно заразяване.

(4) Мерките по ал. 1 и 2 не се прекратяват, докато официалният ветеринарен лекар на основание резултат от лабораторно изследване и проведено епизоотично проучване не отхвърли съмнението за наличие на болестта.

Чл. 3. (1) След като бъде лабораторно потвърдено, че една от болестите по чл. 1, т. 1 е възникнала в животновъден обект, освен мерките по чл. 2, ал. 1 БАБХ разпорежда прилагане на допълнителни мерки:

1. всички засегнати и при необходимост контактни животни да бъдат умъртвени по хуманен начин съгласно изискванията на Наредба № 22 от 2005 г. за намаляване до минимум страданията на животните по време на клане или умъртвяване (ДВ, бр. 42 от 2006 г.) в зависимост от индивидуалните изисквания за конкретната болест, описани в последното публикувано издание на Сухоземния код на Световната организация по здравеопазване на животните (OIE);

2. след извършване на мерките по т. 1 сградите, използвани за отглеждане на животните от възприемчивите видове, дворовете, транспортните средства и всички съоръжения, които могат да са замърсени с причинителя на болестта, да се почистят и дезинфекцират под официален ветеринарен контрол.

(2) Трупове на умъртвените животни по ал. 1, т. 1 и контаминираният материал да бъдат унищожени под официален надзор по начин, недопускащ разпространение на болестта съгласно изискванията, посочени в Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ L 300, 14.11.2009 г.).

(3) Българската агенция по безопасност на храните може да разшири прилагането на мерките по ал. 1 по отношение на други съседни животновъдни обекти, ако тяхното местоположение, конфигурация или контакти с животновъдния обект, в който е потвърдено наличие на болестта, предполагат съмнение за заразяване съгласно чл. 2, ал. 4.

Чл. 4. Българската агенция по безопасност на храните уведомява незабавно ЕК и Световната организация по здравеопазване на животните за всяко възникнало огнище на болестите по чл. 1, т. 1.

Чл. 5. (1) Когато наличието на болести по чл. 1, т. 1 се потвърди в животновъдни обекти, които са съставени от две или повече самостоятелни производствени единици, БАБХ може да не приложи изискването по чл. 3, ал. 1, т. 1, когато се касае за производствените единици на заразен животновъден обект, при положение че официалният ветеринарен лекар писмено е потвърдил, че структурата и размерът на тези единици и операциите, изпълнявани в тях, са такива, че единиците са напълно отделени по отношение на помещениата, отглеждане на животните, персонал, съоръжения и хранене, така че разпространението на причинителя на болестта от една в друга единица е предотвратено.

(2) Мерките за болестите по чл. 1, т. 1 могат да бъдат допълвани по преценка на изпълнителния директор на БАБХ или по препоръка/решение на Европейската комисия.

Чл. 6. Епизоотичното проучване включва:

1. да се определи продължителността на периода, през който причинителят на болестта може да се е намирал в животновъдния обект, преди да се изпрати уведомление за нея или преди да е имало съмнение за наличието ѝ;

2. възможния произход на болестта в животновъдния обект и идентифицирането на други животновъдни обекти и епидемиологичните единици в тях, в които има животни от възприемчивите видове, които могат да бъдат заразени или са заразени, предприемане за храни или

фуражи или обект за странични животински продукти или всяко друго място, където може да са се инфектирали, опаразитили или заразили животни с болестта, за която има съмнение;

3. да се получи информация за движения/свързаност/обмен/практики на хора, животни, трупове, месо, транспортни средства, оборудване, сперма, яйцеклетки, ембриони, фуражи, продукти, вещества, всякакви материали или други средства, третираня на животни, за които има вероятност да разпространят причинителя на болестта до или от животновъдния обект, през съответния период преди уведомяването за съмнението или потвърдението на болестта;

4. да се получи информация за вероятното разпространение на болестта в заобикалящата среда, включително присъствието и географското разпространение на вектори или резервоари на болестта;

5. наличието и разпространението на причинителя на болестта.

Чл. 7. (1) Когато официалният ветеринарен лекар открие или счита на основание потвърдена информация, че болестта е възможно да е пренесена в животновъдния обект по чл. 2 от други животновъдни обекти или е пренесена от животновъдния обект по чл. 2 в други животновъдни обекти в резултат на движение на хора, животни, превозни средства или по какъвто и да е друг начин, тези животновъдни обекти се поставят под официален надзор и в тях се прилагат мерките по чл. 2. Мерките се прилагат, докато съмнението за болестта в другите животновъдни обекти не бъде надлежно отхвърлено.

(2) Когато официалният ветеринарен лекар открие или счита на основание потвърдена информация, че болестта би могла да е пренесена в животновъдния обект по чл. 3 от други животновъдни обекти или е пренесена от животновъдния обект по чл. 3 в други животновъдни обекти в резултат на движение на хора, животни, превозни средства или по какъвто и да е друг начин, тези животновъдни обекти се поставят под официален надзор и в тях се прилагат мерките по чл. 3. Мерките се прилагат, докато съмнението за болестта в другите животновъдни обекти не бъде надлежно отхвърлено.

(3) Българската агенция за безопасност на храните прилага мерките по ал. 1 най-малко за срока на инкубационния период за всяка болест, считано от вероятното време на възникване на болестта, установено от епизоотичното проучване по чл. 6.

(4) Когато условията позволяват, БАБХ може да ограничи мерките по ал. 1 и 2 само до животните от възприемчивите видове или до част от животновъдния обект и намиращите се в него животни, ако обектът отговаря на условията по чл. 5, ал. 1.

Чл. 8. Българската агенция по безопасност на храните осъществява контрол за спазване на следните изисквания:

1. използването на регистрирани дезинфекционни и инсектицидни средства в съответните концентрации;

2. почистването, дезинфекцията и дезинсекцията да се извършват под контрол на официален ветеринарен лекар по начин, предотвратяващ всякакъв риск от разпространение или оцеляване на причинителя на болестта;

3. при завършване на дейностите по т. 2 официалният ветеринарен лекар да проверява правилното изпълнение на мерките и да уточнява необходимия период от време не по-кратък от 21 дни, за да се увери, че дадената болест е била напълно ликвидирана преди повторното настаняване на животни от възприемчивите видове в животновъдния обект.

Чл. 9. (1) Националната референтна лаборатория, определена по реда на чл. 24, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност за всяка от посочените в наредбата болести, отговаря за прилагането на стандартите и методите на диагностика, както и за използването на реагентите.

(2) Националната референтна лаборатория по ал. 1:

1. лабораторно потвърждава или отхвърля диагнозата чрез използването на референтните методи, описани в последното издание на Диагностичното ръководство на Световната организация по здравеопазване на животните (OIE);

2. контролира качеството на всички реагенти за диагностика;

3. периодически провежда сравнителни тестове;

4. съхранява изолати от причинителя на болестта от потвърдени случаи.

(3) В случай че БАБХ няма одобрена/определена национална референтна лаборатория за дадена болест, изследването се извършва в референтна лаборатория на Европейския съюз в друга държава членка.

Чл. 10. (1) Ваксинация се извършва само като допълнение към предприетите мерки за ограничаване и ликвидиране на възникнала болест в съответствие със следните изисквания:

1. решението за извършване или провеждане на ваксинация да е взето от ЕК и държавите членки след обосновано искане от БАБХ;

2. решението по т. 1 да се основава на следните критерии:

а) концентрация на животните от възприемчивите видове в заразената зона;

б) характеристика и състав на всяка използвана ваксина;

в) процедури за контролиране на разпространението, съхранението и използването на ваксините;

г) видове и възраст на животните, които може или трябва да бъдат ваксинирани;

д) териториите или зоните, където ваксинацията може или трябва да бъде извършена;

е) продължителността на периода, през който ще се извърши ваксинацията.

(2) В случаите по ал. 1 се забранява:

1. ваксинацията или реваксинацията на животни от възприемчивите видове в животновъдните обекти по чл. 3;

2. инжектирането на хиперимунен серум.

(3) В случай на извършване на ваксинация се спазват следните изисквания:

1. всички ваксинирани животни се идентифицират с ясен и четлив знак съгласно одобрен от ЕК метод;

2. всички ваксинирани животни се оставят в зоната на ваксинацията, освен ако не бъдат изпратени в клиника за неотложно клане, определена от БАБХ;

3. в случаите по т. 2 движението на животните се разрешава само след като официалният ветеринарен лекар е извършил преглед на всички възприемчиви животни от животновъдния обект и е потвърдил, че за нито едно животно няма съмнение за заразяване.

(4) След приключване на ваксинацията движението на животни от възприемчивите видове извън зоната на ваксинация се разрешава от ЕК.

(5) Българската агенция по безопасност на храните уведомява редовно ЕК за развитието на процеса по ваксиниране на животните.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Епидемиологична единица“ е група животни с определена епидемиологична връзка помежду им, за които има информация, че са изложени на приблизително еднаква вероятност от експозиция на определен патоген. Може да бъде и група животни, принадлежащи на жители на дадено населено място, или животни, които споделят общи условия за отглеждане.

2. „Животновъден обект“ е обект по смисъла на § 1, т. 36 от допълнителните разпоредби на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

3. „Животно“ е всяко домашно животно от вид, който може да бъде пряко засегнат от болест по тази наредба, или всяко диво гръбначно животно, което може да участва в епизоотичния процес като преносител или съхранител на заразата.

4. „Официален ветеринарен лекар“ е ветеринарен лекар по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

5. „Самостоятелна производствена единица“ е част от животновъден обект, за която е изпълнено условието, че структурно е обособена независимо от останалите единици в животновъдния обект. Операциите, които се извършват в нея, са напълно отделни от останалите по отношение на помещението, отглеждани животни, обслужващ персонал и съоръжения за поене и хранене на животните.

6. „Съмнение за заразяване“ е наличие на клинични признаци, следсмъртни изменения или резултати от лабораторни изследвания при едно или повече животни от възприемчивите видове, даващи основание да се подозира наличие на една от болестите по чл. 1, т. 1.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 47, ал. 3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 3. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

§ 4. Изпълнението на наредбата се възлага на изпълнителния директор на БАБХ.

Министър: **Румен Порожанов**